

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syyvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 16, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Luokkataistelu Saksassa

Koko Saksan yhteiskunnallinen ja valtiollinen asema on ollut lähtevän laivan kaltainen viimeiset kaksi vuotta. Taantumus valmistautuu monarkiaan ja työväenluokka pyrkii vallankumoukseen ja neuvostovaltaan.

Tässä ristiaallokossa Saksan ulkomaiset suhteet ovat mitä tunteuttavimman vaikuttaneet jokaiseen valtiolliseen liikkeeseen. Luokkaryhmittymiset ovat alin omaisen muuntelun alaiset. Samoin puolueet etsivät itselleen nutta konkreetista lähtökohtaa. Kokoomushallitus nojaa sosiaalidemokraatteihin, demokraatteihin ja keskustaan. Mutta saksalais-kansallinen puolue pyrkii avoimesti sotilasdiktatuuriin ja monarkismiin ja tahtoo tässä saada ensiksi demokraattien ja sitten Saksan kansanpuolueen kannatuksen. Ja mitä enemmän tämä ryhmittyminen lujuutta ja voittoa alaa sitä synekämmäksi kokoonottua kuoleman kukkon lauma nykyisen noskelais-scheideemannilais-porvarillisen tasavallan katon harjalle. Tämän tasavallan syntymisen on historiallisen petoksen ja väärinkäytöksen tuote ja sen omat sisäiset ristiriidat tekevät sen vahvistumisen mahdottomaksi. Sitä uhkaa ja sen hävittäjä kirus, jonka se itse päällensä on joutunut vetämään.

Valtiollisten ristiriitojen aallokossa perusteella työläisiä kuolevata taloudellisen ahdiston ja joukkokurjuisen. Työtönnyys ja nälkä on maanvaiva. Tuotanto rappiolla. Koko kansa elää kuin henkiviherissä ja kärsii suuren sodan verisen rikoksen seurauksena.

Vastavallankumoukselliset aiheet pyrkivät yhteisymmärryksen ententien kanssa työväenluokan orjuuttamiseksi. Versaillesin sopimukset käytäntöönpanemisen muodostuu siksi kriittiseksi kysymykseksi, joka käy uhkaavaksi koko kansan elämälle ja joka repii luokkaristiriidat kansallisesti ja todellisesti lähentää taantumuskellisiä aineksia ja luokkia kansainvälisesti. Hoffmann ja Ludendorff ovat jo tarjonneet palvelustaan ententien johtajille taistelussa "bolševismia vastaan", kuten todellisten palkkasoturien tulee. Tri Simons on lupavut seurata vuoden 1871 "rauhottajain" esimerkkiä. Kaikki Saksan köyhäläisten etujen edistäjät ovat jo aikoja sitten terottaneet melkein sitä, että Länsi- ja Keski-Euroopan imperialismilla ja sen jätteen voimaan yhdeksi kokonaisuksi voimaksi ja ne johdetaan Neuvostovenäjää vastaan.

Versaillesin sopimuksen historiallinen arvo on riitojen ja rauhottomuuden siirtäminen ja synnyttäminen. Se on muodostunut sotien syiksi ja sotien synnyttäjäksi. Sen käytäntöönpanemisen Saksaan näiden on tuottanut suurta vaikeutta sen vastustuksen takia, jota voittevalla puolella ilmaistaan ja joka perustuu taloudelliseen rappiouteen ja vielä uhkaavaan paan teollisen elämän lamaantamista tuottaviin seurauksiin. Sitä johtui ententen sotilaallinen liikehtiminen, josta viime aikoina on uutisissa puhuttu.

Saksan sisäiset ristiriidat yhdessä ulkomaisen ristiriitojen kanssa nostattivat vallankumouksellisen liikkeen. Utiset siitä ovat olleet pintapuolisia. Valta-vista lakkoliikkeista on kehittyneen kuitenkin yleinen taistelu vallasta. Useissa kaupungeissa on kumouksellinen työväestö vallottanut vallan käsinsä.

Muutamissa uutisissa on viitattu siihen, että Ebertin hallitus on provoseraanut liikkeen ennen aikojaan, onnistuakseen nuertamaan työläisten liikkeen, joka on saanut sängen uhkaavan muodon. Hallituksen politiikka tähtää myöskin siihen, että he kansannousuun viittaamalla voisivat saada ententeltä huo-

jennuksia. Koetetaan pelättä bolševismilla, jotta Ebertin hallitus saisi kehittää militarismia. Siihen on Saksassa taantumuskellisiä erikoisesti vielä kihoittamassa työväenluokan puolerajojen selviytyminen viime aikoina. Riippumattoman sosialistipuolueen tasottavaa politiikkaa on lyöty ja kumouksellinen kommunistinen joukko puolue on syntynyt. Tämän tosiasian edessä tuntee Ebertin hallitus lohduttamatonta surua ja tuskastuttavaa sekä väkivaltaan kihoittavaa tunteita.

Ja näyttää siltä, että julkkerismi, joka kantaa verhoon sosialidemokratiaa, on taaskin soittanut — vaikka luonnollisesti tilapäisesti. Utiset kertovat vallankumouksellisten joukko-vangitsemisista, murhaamisista ja erikoisten tuomioistuinten perustamisesta kumouksellisten tuomitsemiseksi. Saksan työväenluokan verta viruu taas noskien jaloissa.

Saapuneet viestit — joiden asiallisuus ja todenperäisyys on tietysti kyseenalainen — viittaavat siihen, että proletariaatin istetietoisuus ja valmius ei ole vielä saavuttanut tasausaitaissa asema luokkavastakohtien objektiivisen kärtistymisen kanssa. Yhä valtavammaksi käy myöskin tuskaisemmaksi käy näin kokemuksen kova kielä, jonka merkitys on kuitenkin siinä, että se antaa istetedolle sysäyksiä ja kohoittaa sen lopulta taisteluvälitöntymyksen tasalle. Kuinka monta kovaa koetusta tässä suhteessa historia on asettava Saksan työväenluokan eteen, on vaikea arvata. Tämä nousu oli jo 4:s järjestyksessä, jonka noskelaisuuden mailmanpetos ja julkkerismien jälleiden veljelhiito sen kanssa onnistui nuertamaan. Mutta siitä huolimatta se ei voi pelastaa asemaansa. Se vain siirtää tuhonsa hetken ja saattaa työväenluokan voiton kalliimmaksi. Saksan valtiolaiva kulkee vastustamatta vesiputousta kohden, jonka salakarien lävitse sitä ei voi johtaa enempää petoksellisten sosialistiluojoitten ja demokration herpaantuitten kädet kuin vanhan Preussin yökummitukset.

Saksan työväenluokan taistelu siirtyi entistä kiinteämpään yhteyteen kaikkien maiden proletariaatin liikkeiden kanssa. Ja mailmanvallankumous näyttää viihtävän, vaikka ei paikolevan. Lännen suuret proletariajoukot etsivät sopivaa tietä purkaa tuettamattomuutensa ja harpauvat aatteissa, joista ne eivät saa sopivaa henkistä ravintoa. Ne ovat nyt tien käänteessä ja ne painuvat sankoin joukoin vasemmalle. Sitä mukaa kuin niiden vuota pukeutumiset istetietoisin muotoihin voivat ne auttaa itseään ja koko mailman työväenluokkaa.

TAISTELU SEATTLE UNION RECORDISTA

Amerikalainen työväestö on sangen myöhään kiinnittänyt huomiotaan jokapäiväisen työväen sanomalehdistön välttämättömyyteen taistelussa valtaluokkaa vastaan. Vasta viime vuosien kuluessa on se taistelun kärtistyttyä ja oman laiminlyöntinsä seurauksia oppiessaan tuntemaan alkuaan pyrkiä tätä vihetta edes jossakin määrin korjaamaan. Täten on sinne tönne nousut joka työväen asiaa ajava sanomalehti, joka monenmoisia vaikeuksia kokein on pyrkinnyt uurtamaan tällä uudella alalla uraa. Niillä on ollut edestään aivan samat vaikeudet voitettavana kuin kaikissa muissa osin maissa, missä maaperä on ollut raakaa ja muokkamatonta ja misä suuret joukot ovat o-malle asialleen olleet kylmiä ja välinpitämättömiä näitten masojen ollessa vähän tai ei ollenkaan tietoisena omasta asemastaan luokkayhteisyydessä. Tällainen on lyhykäisyydessään ollut Seattlesta ilmestyvän Union Recordin historia, sen tapellussa olemassalonsa puolesta.

Tähän mennessä on "Recordin" puolesta jouduttu taistelemaan yhtenäisen oikeuslaitoksen, sen pystyttämissäkin on tämän tuosta pitänyt vedota kansantajakuntaan, sille on uhrattu päiväpalkkoja, toimeenpantu keräyksiä ja sitä kustantavien uunoitten keskuskomitea on yhtenäis joutunut hellittämään kukkaronsa nauhoja. Täten on lännen työväestön mieli alituisesti ollut terästyttävää lehden taloudellisen puolen turvaamiseen ja verraten hyvin vähän kiinnitetty huomiota itse lehden sisältöön ja sen esittämään periaatteelliseen kantanaan suurissa päivänkysymyksissä.

Me muakalaiset-ollemme kylläkin sangen usein nähneet "Recordissa" periaatteeseen nähden

paljonkin arvostelemisen aiheita, joihin se pääpiirteissään on esittänyt A. F. of L. m. sovittelukantaa, vaikkakin jossakin määrin seattlelaistutettuna, mutta emme siihen sen suurempaa huomiota ole kiinnittäneet, kun se varsinaisesti ei ole meidän työtämme häirinyt ja kun olemme eläneet siinä hurkaassa toivossa, että amerikalainenkin työväestö alkaa joskus herätä ja vaatia selvepien rajaviivojen vetämistä päämäärään nähden vallitseva luokkataistelussa.

Tässä suhteessa olemmekin laskeneet kutakuinkin oikein, sillä viimeisten viikkojen kulussa on "Recordissa" näkynyt patkia, jotka peitetystä kielenkäytöstään huolimatta ovat paljastaneet, että taistelu oikeiston ja vasemiston välillä on käymässä kiihkoisaksi. Aivan viime päivinä on päivittäin saapunut uusia tietoja, joista käy selville, että voimat tässä kamppailussa ovat jatkuvasti tasaväisiä. Milloin on nousua vasemmisto vain 4-5 ääntä tappiolla, milloin on valtaastaan siisukkaasti tappeleva oikeisto taas herättänyt henkijä joihin ammoon autuasti nukkuneita järjestöjä, joitten "edustajia" ne ovat marssittaneet asiaansa puolustamaan.

Itse tappelu olisi kaikin puolin tervettä heräämistä osottava ilmiö, ellei kysymyksessä samalla kertaa olisi itse lehden elämä ja kuolema. Asian laita on näet siten, että lehden oikeistolaiset johtajat ovat tehneet tuhmia kaappoja, eläneet paljon kuten sanotaan "bluffissa", järjestelleet liikesaatioita joihka vähemmän tyydyttävällä tavalla, mitä seikkoo vasemmisto parhailaan penkoo esille ja vetää parvivalvon ja ennen kaikkea käynyt selväpiirteisesti tappelemaan A. F. of L. m. maision puolesta, alistuen tässä yhtä matalamielisen tekoy suorittajiksi kuin yleensä surkean kuuluisat noskelaiset sekä meidän että toistenkin maiden työväenjärjestöissä. Kaikki nämä on koornut vuoren korkuisia piviä "Recordin" päälle, ubaten sen olemassalonsa sinä tapauksessa, että elinkyvyn vasemmisto ei ajoissa voi lehtä itselleen valla ja käydä niihin tukemistompeiteisiin, joita lehden taloudellinen olemassalo välttämättä vaatii.

Amerikalainen työväenliike on tavallaan pitänyt Seattlea jonakin valopilkuna sen muuten perin mustalla taivaalla, mutta todellisuudessa on tämäkin valokohota sangen "tummanpuhuva". Eipäilemättä on Seattlesta sodan ja sitä seuranneen ajanjakson kulussa kaiken aikaa toimittu, siellä oli yleislakkot, siellä nousi osuustoinimäläie kuin jokis saippuakupla, siellä on toimittu "Union Record" suurella tohjalla, mutta kaiken tämän pohjalta on kaiken aikaa paistanut kamuttava tyhjyys ja ontous ja luokkataistelun todellisen laadun oikean käsittämisen puute ja ennen kaikkea se surullinen ilmiö, että Seattlesta ei vielä tähän mennessä ole keetty erottamaan akanoita viljasta, vaan on annettu liikkeen entunenään tunkeutua kaikenkarvaisia onnenonkijoita ja keinottelijoita, jotka omia itsekkäitä etujaan ajanevat työväenasian jättäneet sivu-seikkaksi ja harraستهت sitä vain juuri niin paljon kuin heidän asemansa ja tuljensa säilyttäminen sitä on vaatinut.

Jos Seattlen työväestö vihdoinkin on kyennyt avamaan silmiänsä tässä suhteessa ja tarmolla pyrkiä siitä eroon, niin sillä on pidettävä ilahuttavana ilmiönä tapahtuipa se sitten kuinka kalliilla uhrauksilla tahansa.

"LAHONNEET KAUPPALAT"

Liberaaliset englantilaiset näkevät jotain, jota eivät ymmärrä. He luulevat maansa painuneen sata vuotta taaksepäin. On ihan kuin Yrjöjen aikana, jolloin hallitus piti yllä vanhaa äänioikeusjärjestelmää, minkä mukaan kuolleilla kyllillä, "lahonneilla kauppalloilla", oli äänioikeus, mutta ei työväen eikä edes pikkuporvariston joukoilla. Ja hallitus valitsi itse parlamentin, s. o. riistajakliikki, joka oli vallassa, osti ääniä ja edustajia julkisilla markkinoilla.

Satavuotisilla taisteluilla ovat nyt nämä luokat saaneet äänioikeuden ja kaksikamarijärjestelmän on tuottanut verrattain hyviä tuloksia: Englantia on hallittu niin, että hallitusnuotokset eivät juuri ole järkkytäneet ulkopoliittikan suuntaa. Sen on sanellut koko riistävän luokan, joka eräässä merkityksessä koloo Englannin etu — sillä työväekäkin on voitu lahjoa ryöstösaaliilla.

pahasti ajastan jähelle. Se keksittiin, militarisoitin. Lloyd-Georgen "union liberali"-puolue merkitsee sitä, että hallitus hommaa itselleen vankan enemmistön parlamenttiin. Ja oppositio on pieni. Työväki on pidettävä aisoissa, sillä mailmanvallan ulkoasiat ovat kireässä pisteessä.

Mutta nyt on alkanut hajoisprosessi: oppositiioni kasvaa. Liberaalien mielestä on se hyvä merkki. Ja "työväenjohtajat" uelmoivat "kansanvallasta". Itse asiassa on se Britannian imperialismin murtumisen alku. Sillä imperialismin politiikka vaatii diktatuuria.

JUTUN JATKOA

Sasun autuuden prinsiippi — porvarien perässä päki-seminen

Työväenkirjalijat ja -lehtimiehet pyrkivät tuomaan esiin luokkansa ajatuksia ja tahtoa sekä esittämään keinoja luokkansa vapauttamiseksi ryöstökapitalismin verisestä ikeestä, keinoja, jotka itse työväki — eikä kirjoittajat — on harkinut oikeiksi ja päättänyt käyttää.

Porvarilliet kynänkättäjät taas palvelevat porvaristoa ladellen kirjoituksiaan keinoja millä työväestöä edelleenkäin pidettäisiin palkkoojuudessa ja miten sen vapautumiapyrkimykset tukahutettaisiin.

Näiden viimeksi mainittujen joukossa on Suomessa tällä haavaa melkoisen tunnettu Suomen Sosiaalidemokraatin pakinoitsija Sasu. Hän on näihin asti koettanut usotelalla harastavansa työväen parasta — kuka ei sitä tähän maailman aikaan uskottelilä — mutta viime aikoina ei hän enää ole edes yrittänyt osoittaa olevansa köyhäläisten puolella vaan on ottanut suoraan ja ujoilematta a-jakaaseen työvähenvihollisten, porvarien aisia.

Arkailemattomimman askelena tämähän suuntaan on hän ottanut "Pietarin valloista" koskien tapahtumien yhteydessä. Sasun prinsiippiä tässä kaikkein uusimmassa porvarillisen maailman huijuksessa on seuraava: kaikki mitä porvarit valehtelevat Venäjän kommunistien, heidän tappioistaan, verilylyistä Pietarissa, Moskovaassa ja muualla jne. on — totta, totta siinäkin tapauksessa, vaikkoo 99 pros. näistä jutuisista olisi pantu liikkeelle Mannerheimin aikoinaan kaivoon viskaamaan suomenmarkkin hainamiseksi ylös sieltä, kuten vahvasti eikö suinkaan syyttä vakuutetaan. Ja vaikka Sasu hiljaisuudessa luonnollisesti aprikoiikin, että kaikki tämä on liian pakasa ollakseen uskottavaa, niin täytyy hänen kuitenkin käyttää tätä "totuutta" täytenä, koska se on kuin taivaasta lähetetty todistukseksi hänen jo ennenkin mutta varsin vain viime aikoina ilmenneen työväen vihamielisyytensä oikeutuksesta.

Eikö porvarilehdet kirjoita prikun päälle samaa mitä minä, Sasu, olen jo vuosikautia vakuuttanut? kysyy Sasu harvenneilta lukijoiltaan. Enkö minä olekin suuri profetta? Katsokaas vain! Neuvosto-Venäjän huushohti on sittenkin suuri väty, aivan kuten Ryömäkin makkereisullaan totei. Porvarilehdet ja minä, Sasu, toteamme, että "Neuvosto-Venäjä" raukoilee. Nykyaikainen Baabelin torni on pahasti kallellaan. Kansa itse on alkanut huomata, että koko nykyinen järjestelmä (Venäjällä mutta ei kapitalistisissa maissa, ei, herra sinunna) on ollutkin satua "keisarinnuista vaatteista". Nyt se pököleilynti järjestelmä lotajaa. Mutta Venäjän kommunisteista on niin hitottavaa valtiollalla käyttö, etteivät anna sitä kansalle, vaikka maailman porvarilehdet ja minä, Sasu, sitä vaadin. Pitävät vain tyhjää säkkiä pystyissä.

Näin päkisee Sasu, ja käsköe jopa työläisten lukea pakinoitaan! Herrä jumala, niinkuin ei hänelle porvarilliset lukijat riittäisi. Saahan hän riittävästi silytyä valkoisilta vallassajlojilta. Miksi pitäisi hänen vielä saada huomiota osakseen työväeltäkin? — Pitäisihän hänen ymmärtää, ettei se kauppa vetele.

Jos kerran kuka on myynyt siluonsa tapaisen yksille, niin ei hänen enää sovi kaupitella sitä toisille. Eihän Noskekaan pyri kauppaamaan itseään Saksan työväelle. Ei vaan neuvoporvaristoa, että sen pitää kunnostaa lahjarjokkojaan; eihän tiedä mitä tässä oikein tulee tapahtumaan. Miksi siis Sasu koettaa päästä vielä pitemmälle kuin oppi-isänsä, herransa ja mestarinsa?

mistaan? Jos niin on laita, niin on hän iskenyt kirveensä varra myöten kiveen.

Sillä jos työväestö vielä näihin asti onkin koettanut uskoa hänestä jotakin hyvää, niin on tämä hyväuskoisuus Sasun viimeisimmän lurjussuuden johdosta saanut armonia. Onhan mahdotonta pyytää työväestöltä, että se sinuansi miestä, joka oikein herkuttelevalla priillisuudella on heittäytynyt maan valkokaartilaislehdistön ja Venäjän mustatienkeraalien kelkkaan kilpailen näiden kanssa Venäjän työväenvaltaa koskien pyörryttävien valheiden, parjausten ja väriiden tietojen levittelemisessä.

E—hei! Tällainen roistomaisuus — ja vähempikin — saa kunnialliset työläiset pyyhkimään petturin nimen kirjoistaan. Niin — tullurin mutta myös järjentyköhän.

Sillä työväestö pitää rjkolliena sellaista yksinkertaisuutta mikä ilmenee Sasun "Pietarin valloista" koskevissa huijuksissa. Työväki näet ymmärtää asian sisimmältä ajatukseltaan — äärettömän paljon laajempaa kuin Sasu, joka toisella puolella ei näe muita kuin Kronstadin matruusi. Työväki tietää, että sillä toisella puolella on itse asiassa varsin vähän matruuseja mutta sen enempi kaikkea muuta — koko maailman Sasut — sosialipetturit, koko maailman vastavallankumoukselliset, koko maailman riistäjät, joskin näiden aikaansaannokset tässäkin "Pietarin valloituksessa" ovat ainakin toistaiseksi (puhuaksemme täysin rehellisesti) supistuneet minimiin, ovat supistuneet niin vähien, ettei neuvostovalta toistaiseksi liene turvautunut mihinkään mainittaviimpiin aseellisiin valtoimenpiteisiin kronstandtilaisten valkokaartilaiskeraalien venäläisten Sasu-jensa kanssa yrittämään kapinain tukahuttamiseksi.

Tässä työväen laajakatseisuudesta johtuu, että yhtä vähän kuin se lainsa huomiota Sasun ja muiden porvarien valheille, jotka ovat sitä vähemmän uskottavia mitä korkeampia, yhtä vähän se erehtyy luulemaan, että missään yrityksessä, johon ryhdytään Venäjän neuvostovaltan murskaamiseksi, olisi takana vain jokin pieni matruusiryhmä taikka se tai se kenraali.

Ja sen takia on Sasu päkinöimiseen työväen laajoille joukoille kuulot kirjain. Porarit pitäköt hoivaisansa omansa. Heidän suosionsa on Sasu rehellisesti ansainnut.

Henkipapito.

Hanna, Wyo.

Sotikkokunnan itämaa muodostui oikein jrryltamaksi. Väkeä oli haali täynnä kuin pietetty humalisto. Vähän aikaa vasta harjoiteltua soittokunta soitti oikein ihmeteltävän hyvin. Kappaleetkin oli valittu hyvin, ne olivat viejvoja ja kaunfita, ettei soitto ollut mitään sirkus-bändin rätinää. Tulaja oli \$152.80, josta menoja \$25.65. Sotikkokuntalaiset pyytävät sanoa yleisölle kunnitkitokset noin suuresta uhravaisuudesta näin huonona aikana.

Karjalan Työkommunuin avustami-

nen jäi osaston kokouksessa pöydälle. Kun juuri olemme vähää vallee sata dollaria lähettäneet, niin ei ollut oikein varaa tällä kertaa täyttää heti osuuttamme. Mutta kai tulemme sen pian tekemään, jos vaan suljinkin voimme. Tämän tapaiset kysymykset, tytöt ja pojat, olisi pidettävä etualla. Missä työn luokkataistelurintama on voimaan uhramassa valtuutuksia vastaan, siitä rintaamaa olisi avustettava läheltä ja kaukaa. Karjalan työläisten voitto valmistaa meidänkin voittoamme.

Keskusvirastosta tullutta kehutusta totellit heti, että ruveta laarimaan sääntöjä osastolle. Sitä tekemään valittiin komitea. Utelaisuutemme oli siksi suuri, että päättimme tilata Wyomingin lait ja viimeisen lainlaajituksen pöytäkirjat, ette nähdään lakkovastaiset säännöt telyt eli lait. — Apulainen.

Tacoma, Wash.

Vastineeksi työläistöveri Lipposele. Huomaisin nerontuotteesi Toverissa ja vaikka sinun sonkotukseesi on turha vastata, haluan kuitenkin muutamalla sanalla mainita, että se-louksutuksi ei ollut yksityiskohtainen, vaan summittainen. Turhaa myöskin on sinun uudestaan tuoda sitä esille, että kaiken voiman ja vallan perusta on tuotannossa. Me sen kyllä tiedämme yhtä hyvin kuin sinäkin. Puhe kai olikin niistä menettelytoista, joita käytetään työväenluokkaa voisi saada teollisuuden johdon käsiniä. Ja kun me väittelimme, silloin väittimme, samoin kuin väittämme vieläkin, että siihen päästään ainoastaan käyttämällä taloudellista sekä valtiollista toimintaa. Sinä et sanallakaan todistanut miten yksin taloudellisen yhteisliittymisen avulla olisi mahdollista saada valta pois työväen käsin. Mitä ikänä ensimmäistä ja toista kansainvälistä sannotaenkin, on niillä aina ollut se tarkoitus, että valtiollinen ja taloudellinen taistelu tulee kulkea käsi-kädessä. Samaa päämäärään tähtää Kolmas Kansainvälinen. Kokeid-musten perusteella myöskin sen dokumenteissa sanotaan, että käytettävään kakkia niitä keinoja, joista työväenluokalle on jotakin hyötyä ja muutettakoon menettelytapoja vaikkapa kymmenen kertaa päivässä, jos siitä vain on jotakin hyötyä. Brusila kyllin selvästi selitti kahtena itana missä merkeissä esim. parlamenttiin mennään.

Me käsitämme taloudellisen järjestyttymisen välttämättömäksi. Mutta sen kautta ei vallankumousta voida tehdä. Se on sula mahdottomuus, koska se liike ei pääse edes alkuunsa. Valtiovalta hetvi lyö kapulansa sen niskaan milloin se voimakkaampaan nostaa päätään. Mutta jos me saamme valtiollisen vallan käsimme, niin silloin meillä on myöskin taloudellinen valta. — Muuten sinä sanot pubeudessa, että sellainen poliittisuuksien kankin (joista Kolmas Kansainvälinen on kokoon pantu) yhtymisestä ei voi olla puhuttakaan. Sanomasi jokainen rehellinen työläinen varmasti muistaa niin kauan kuin elää. Ja sinulle!

Me käsitämme taloudellisen järjestyttymisen välttämättömäksi. Mutta sen kautta ei vallankumousta voida tehdä. Se on sula mahdottomuus, koska se liike ei pääse edes alkuunsa. Valtiovalta hetvi lyö kapulansa sen niskaan milloin se voimakkaampaan nostaa päätään. Mutta jos me saamme valtiollisen vallan käsimme, niin silloin meillä on myöskin taloudellinen valta. — Muuten sinä sanot pubeudessa, että sellainen poliittisuuksien kankin (joista Kolmas Kansainvälinen on kokoon pantu) yhtymisestä ei voi olla puhuttakaan. Sanomasi jokainen rehellinen työläinen varmasti muistaa niin kauan kuin elää. Ja sinulle!

Yksi vitsaus täällä on, joka ei maakaanev muuta pois vaikka kakkio-koukuiset täällä pois lähtisivät. Se on istunut tälle palkkakannan nääkään mikään hirtelinen, ette edes Setä Sampan voimaa saa se liikkeelle. Se vitsaus on nimeltään korporjo. Sitä viljeillä täällä sunnasti, että meikelt jokaisen to-pen korkeusta turpuna sen to-pai tulonesten käry. Ympäristö-metsäkin on myrkytetty tuolla aaka-aksaksi tekevällä nesteellä. On perokivä sivusta kassella tuota mur-nyelmämaa, kun saa nädää kull-lapset menevät kallon kolosta kuu-

vältelysä sanottiin, että olihan sainnut kelpo selkäsanaan. Minä laun lisäviä vielä, että työväenluoktuomo on lankeava päälle. Otappas me teollisuusmylyitä rustukset taasen esille ja ajetta-nen niitä linjoja myöten päästä-telliseen kansanvaltaan. Ilman etu-kemilisin. Edelleen tutki sitä kiten sellainen kansanvalta käy-tännössä "workiksi". Tämä riittäkö puolestani. — E. F.

Cumberland, Wash.

Sitä on jo kuunut pitkä aika, jona viimeksi on ollut palkkakunnalta uutisia lehteme palstoilla. Nykyttä pä sailleista kuin täkäläiset kyllä-litjät katseleivat välinpitämättömyy-dellä palkkakuntamme tapailusta, niin hyvää kuin huonojakin puolia. Pois veltoitus, sillä siitä on valittu-melle itsellemme sekä lehdellämme Kynä-käteän ja kirjottakaa ajatuksia me julki väiltteistä oloista.

Se osittainen työnsuku, joka alkoi täällä tammi-kuun 2 p. on muuttamuu-totoaan, sillä maali-kuun 15 p. alkoi-täällä Washingtonin valtiossa tiine-kaivajain lakkot. Tämä lakko voi mu-odustua pitkäaikaiseksi, sillä liian-taloita on paljon kaikkialla teollisuus-alajolla, josta johtuu yleneen teollis-lamaannus. Se vaikuttaa myös liite-kyseentään ja kun vielä liian-taloituksa lämmin vuoden aika, jolloin-tailla tarvitaan vähemmän, niin ta-vaapa tällä lakkolla tulla olemaan pu-ttuuta.

Minun mielestäni työttömyyttä ja laan-leventää vain sillä, että syy-taan porit Venäjän kaupalle. Perin-epävarmalla vielä näyttää Venäjä-kaupan avaaminen. Pitäähän es-orjat unnaalle näkinnyttä, emme-kuin niille suvaitaan antaa tie-to- tulevasta leipäpalasta. Kapitalis-toivovat saavansa vielä enemmän-työryryyttä työläisiltä, että mitä saa-sitten kynä kuin kuollutta haikaa. Tällä lakkouleella on kaikki la-keillä, paitsi Eureka nimisestä ka-vannosta nostetaan viettä jo vähi-erin markkinoille vietäväksi. Kuka-jeni mukaan ei ole ollut vielä mitään yleisä sovittelua hilienkaivajien ja-kaivosyhtiöiden välillä. Ei ilon täht-ole vielä maksettu lakkovastuuksia-vaikkoo jo monet suuremman perus-ollisivat sitä kipeästi tarvinnut. La-kon kestäessä on paljon työläisiä-lähtenyt pois palkkakunnalta, ym-näiset miehet melkein kaikki ja jo-kin perheellisiäkin on muuttama- pois.

Yksi vitsaus täällä on, joka ei maakaanev muuta pois vaikka kakkio-koukuiset täällä pois lähtisivät. Se on istunut tälle palkkakannan nääkään mikään hirtelinen, ette edes Setä Sampan voimaa saa se liikkeelle. Se vitsaus on nimeltään korporjo. Sitä viljeillä täällä sunnasti, että meikelt jokaisen to-pen korkeusta turpuna sen to-pai tulonesten käry. Ympäristö-metsäkin on myrkytetty tuolla aaka-aksaksi tekevällä nesteellä. On perokivä sivusta kassella tuota mur-nyelmämaa, kun saa nädää kull-lapset menevät kallon kolosta kuu-

Tilastollisia tietoja Yhdysvalloista

Table with 3 columns: INDUSTRIALISMI, Yhdysvaltain tehdaslaitosten lukumäärä, and Petroleuma tuotettiin. Rows include data for 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919.